

Jan Přibyl - scénář

Marie Hálová: Jan Přibyl se narodil 25. 1. 1962 v Praze, kde také vyrůstal. Otec byl učitel na ČVUT a matka sekretářka, kterou po roce 1968 vyhodili z práce, takže zůstala v domácnosti. K roku 1968 se mu pojí tato vzpomínka.

Jan Přibyl:

Dřív byly takové velké špulky od kabelů .....a my jsme z toho vytáhli ten klíč a ta špulka se rozjela (obrovská dvoumetrová) a rozjela se na silnici, kde zrovna jeli ti Rusáci..... Zastavila se uprostřed silnice, těsně před těma Rusákama, před tím konvojem vojenských aut, s ti zastavili, teď tam běhali, co se děje a přiznám se, že jsme se s kamarádem báli, my jsme nebyli takoví hrdinové. A báli jsme se, pozorovali a oni tam ti vojáci opravdu běhal půl hodiny..... A já říkám, že kdyby byl každej takovej, jako já s tím kamarádem Honzou Kasalem, tak by se ti Rusáci k tomu rozhlasu nedostali až za rok nebo za dva.) (35 sec)

Ella Rychterová:

Když byl pan Přibyl na vojně, nechal se pokřtít a před rokem 1989 s přáteli postavili dvanáctimetrový dvojstěžník plachetnice. Plány sehnali z Ameriky, pro plachty jeli do Polska a stěžeň koupili z Nizozemska.

Jan Přibyl:

Takže jsme museli tyhle materiály všechny shánět a mít čas, takže jsme vlastně založili svazarm, to byla organizace, kde jsme se udělali, jako že jsme zaměstnanci tohoto svazarmu, takže jsem měl razítko toho svazarmu, co jsme založili, takže jsem už tehdy nemusel tři roky vlastně pracovat. (30 sec)

Laura Nováková: Po dostavění lodi pluli po Dunaji až do jeho delty, kde je za láhev becherovky Rusové jeřábem přeložili na moře.

Jan Příbyl

A odjeli jsme na to moře, polovina odjela, jeden zůstal v Kanadě druhý na Novém Zélandě a pak jsme se vrátili potom. (9 sec)

Lukáš Mrázek: Z cesty po Středozezemním moři se pan Příbyl vrátil těsně před vypuknutím Sametové revoluce.

Jan Příbyl

A to už jsme věděli, že se to sype, takže jsme přijeli těsně před tím a já se teda musím pochlubit, a to není moje zásluha, že jsem opravdu byl na té Národní třídě, kamarád příběh, hele támhle na Albertově něco je, tak jsme tam opravdu šli a šli jsme s davem až na tu Národní třídu a tam jsme opravdu byli v tom největším mumraji, ale paradoxně to bylo víc štěstí než rozumu, tam se to začalo mídit a najednou se tam byli lidi opravdu zmlácení od krve a nás ten dav tlačil a tak nás někam dotlačil. a byli zmlácení od krve a my jsme tím opravdu prošli, ale v podstatě se nám nic nestalo. (40 sec)

Laura Nováková: A co vzkazuje dnešní generaci?

Jan Příbyl

Nebát se říct svůj názor a být normálně vobyčejně slušnej.